

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 95/2024-11

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], t. č. v [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného JUDr. Vladimírom Fraňom, LL.M., advokátom, J. Hašku 18, Nové Mesto nad Váhom, proti postupu Okresného súdu Trenčín sp. zn. NM-15T/14/2022 pri rozhodovaní o odovzdaní výkonu trestu odňatia slobody do cudziny takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 10. januára 2024 domáha vyslovenia porušenia základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Trenčín (ďalej len „okresný súd“) označeným v záhlaví tohto uznesenia (ďalej len „napadnutý postup“). Navrhuje, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu vec znova prerokovať a rozhodnúť. Súčasne žiada priznať mu náhradu trov konania.

II.

Skutkové východiská

2. Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom (ďalej len „odsudzujúci rozsudok“) sp. zn. 15T/14/2022 z 3. júna 2022 bol sťažovateľ uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 a 6 písm. c) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v tomto rozsudku. Za to bol sťažovateľovi uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom

stráženia, trest prepadnutia veci, ochranné liečenie, ochranný dohľad v trvaní jedného roka, ako aj povinnosti špecifikované v uvedenom rozsudku. Proti odsudzujúcemu rozsudku podal sťažovateľ odvolanie, ktoré Krajský súd v Trenčíne uznesením zo 7. septembra 2022 s poukazom na § 319 Trestného poriadku zamietol. Po nadobudnutí právoplatnosti odsudzujúceho rozsudku bol sťažovateľ premiestnený do Nemocnice pre obvinených a odsúdených a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Trenčín.

3. Sťažovateľ podal okresnému súdu 4. júla 2023 žiadosť o odovzdanie na výkon trestu odňatia slobody do Českej republiky. Okresný súd žiadosti 21. júla 2023 nevyhovel a sťažovateľovi o tom zaslal oznámenie. Okresný súd 26. októbra 2023 nevyhovel ani ďalšej obdobnej žiadosti sťažovateľa. Sťažovateľ následne žiadal okresný súd o vydanie rozhodnutia v predmetnej veci. Okresný súd rozhodnutie nevydal a zotrval na správnosti predošlého postupu, čo sťažovateľovi oznámil 7. decembra 2023.

III.

Argumentácia sťažovateľa

4. Hoci zákon č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 549/2011 Z. z.“) neupravuje postup všeobecného súdu pri vybavovaní žiadosti o odovzdanie výkonu trestu odňatia slobody do cudziny a ani formu rozhodnutia o tejto žiadosti, s poukazom na § 6 ods. 2 a 3 zákona č. 549/2011 Z. z. je v danej veci potrebné vydať rozhodnutie a analogicky aplikovať Trestný poriadok. Okresný súd preto nemal sťažovateľovu žiadosť vybaviť len neformálne, ale mal vo veci vydať uznesenie.

IV.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Ústavnú sťažnosť sťažovateľa ústavný súd predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na odmietnutie ústavnej sťažnosti podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

IV.1. K námietke porušenia čl. 6 ods. 1 dohovoru:

6. Pokiaľ ide o aplikáciu čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd konštatuje, že toto ustanovenie dohovoru sa na prípad sťažovateľa *ratione materiae* neaplikuje, keďže pri rozhodovaní o odovzdaní do výkonu trestu odňatia slobody do cudziny sa nerozhoduje o „trestnom obvinení“ a ani o „občianskych právach alebo záväzkoch“ sťažovateľa v zmysle čl. 6 dohovoru. Z toho vyplýva, že v danom prípade nejde o typ súdneho konania spadajúceho pod ochranu čl. 6 ods. 1 dohovoru, v dôsledku čoho absentuje vecná súvislosť medzi uvedeným právom podľa dohovoru

a napadnutým postupom. Ústavný súd preto túto časť ústavnej sťažnosti odmietol z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

IV.2. K námietke porušenia čl. 46 ods. 1 ústavy:

7. Ak ide o námietku porušenia čl. 46 ods. 1 ústavy, ústavný súd poukazuje na závery uvedené v odpovedi okresného súdu zo 7. decembra 2023, z ktorých vyplývajú zreteľné dôvody, pre ktoré okresný súd sťažovateľovu žiadosť vybavil neformálnym spôsobom. V tejto súvislosti ústavný súd dáva do pozornosti uznesenie č. k. II. ÚS 477/2022-10 z 26. októbra 2022, v ktorom nevhliadol ako ústavne neakceptovateľný postup Okresného súdu Žilina realizovaný v druhovo rovnakej veci.

8. Neuniklo pozornosti ústavného súdu, že sťažovateľ nepredostiera žiadne argumentačné línie, ktorými by odôvodňoval porušenie základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 ústavy postupom okresného súdu. Ústavný súd podotýka, že okresný súd pri vybavovaní sťažovateľovej žiadosti neostal pasívny, ale žiadosť vecne vybavil a sťažovateľovi oznámil odôvodnený výsledok svojho postupu listom zo 7. decembra 2023. So zreteľom na uvedené ústavný súd pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti dospel k zisteniu, že napadnutý postup nesignalizuje možnosť porušenia základného práva sťažovateľa garantovaného čl. 46 ods. 1 ústavy, z čoho rezultuje, že dôvodnosť tejto časti ústavnej sťažnosti nie je potrebné preskúmať po jej prijatí na ďalšie konanie. Podanú ústavnú sťažnosť preto ústavný súd aj v tejto časti odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

9. Keďže ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa ako celok odmietol, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa uplatnenými v tejto ústavnej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. februára 2024

Robert Šorl
predseda senátu